

θάμνος. Θάμνος, bush, Ἐμπεδοκλῆς 9.2 κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων 20.6 θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὑδρομελάθροισι 117.2 γενόμενῃ κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰωνός τε.

θάνατος (ἀντίθ. ζωή, βίος, βίοςτος, βιοτή, γένεσις, φύσις). Θάνατος, death, Ἡράκλειτος 48 τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐλομένου θανάτοιο τελευτῇ 10 θάνατον ἀλοίτην Δημόκριτος 203 ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 205, 206 θάνατον δεδοικότες. || Ἡράκλειτος 21 θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγεροθέντες ὀρέομεν 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι 62 ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, θνητός, ἀθάνατος, μόρος.

θάπτεσθαι. Ἐνταφιάζομαι/ἐγκλείομαι, be buried/be interred, Φιλόλαος 14 ἡ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σώματι τούτῳ τέθαπται.

θάρσος 1. Θράσος/προκλητικότητα, audacity/provocation, Ἐμπεδοκλῆς 3.8 ὁσίης πλέον εἰπεῖν θάρσεϊ. Πρβλ. θράσος, θρασύτης **2.** Θάρρος, courage, Δημόκριτος 215 δίκης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία **3.** Ἀξιοπιστία, trust, Δημόκριτος 258 δίκης καὶ θάρσεος . . . μοῖραν μεθέξει.

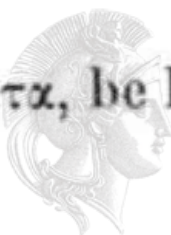
θαῦμα. Θαῦμα, wonder/marvel, Ἐμπεδοκλῆς 35.17 θαῦμα ἰδέσθαι.

θαυμάζειν. Θαυμάζω, admire, Δημόκριτος 191.8-13 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμαζομένων . . . ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας.

θαυμαστός. Θαυμαστός, wonderful/admirable, Δημόκριτος A 99 a (DK II 108,21) τὰ θαυμαστὰ καὶ τὰ παραλογώτατα τῆς φύσεως.

θεά. Θεά, goddess, Παρμενίδης 1.22 καί με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο. Πρβλ. δαίμων, Δίκη.

θεάζειν. Μοιάζω μὲ τὸ θεῖον/ἐνέχω θεϊκότητα, be like the di-

vine/have divinity, Δημόκριτος 21 "Ομηρος φύσεως λαχὼν θ ε α-
ζ ο ύ σ η ς.

θεᾶσθαι. Θεῶμαι/ἀτενίζω, contemplate/look steadily upon, Δημόκριτος 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θ ε ᾶ σ θ α ι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται.

θεῖν. Τρέχω, run, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἔστιν ταῦ-
τα, δι' ἀλλήλων δὲ θ έ ο ν τ α γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς
αἰὲν ὁμοῖα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θ έ ο ν-
τ α γίγνεται ἀλλοιωπὰ 53 οὕτω γὰρ συνέκυρσε θ έ ω ν τοτέ, πολ-
λάκι δ' ἄλλως.

θεῖος 1. Θεῖος/θεϊκός, of the gods/divine, Ἡράκλειτος 78 ἦθος
γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θ ε ῖ ο ν δὲ ἔχει 114 τρέ-
φονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ενός, τοῦ θ ε ῖ ο ν
Ἐμπεδοκλῆς 132 ὄλβιος, δς θ ε ῖ ω ν πρᾶπιδων ἐκτήσατο πλοῦ-
τον Φιλόλαος 6.3 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος ἔσσα καὶ
αὐτὰ μὲν ἃ φύσις θ ε ῖ α ν γα καὶ οὐκ ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται
γνώσιν 11.3 μεγάλα γὰρ καὶ παντελὴς καὶ παντοεργὸς καὶ θ ε ῖ ω
καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἀγεμὼν κοινωνοῦσα ***
δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμο-
νίοις καὶ θ ε ῖ ο ι ς πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύ-
ναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λό-
γοις **2.** Θεῖος/θεσπέσιος, divine/splendid, Δημόκριτος 37 ὁ τὰ
ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θ ε ι ό τ ε ρ α αἰρέεται 112 θ ε ῖ ο ν
νοῦ τὸ ἀεὶ τι διαλογίζεσθαι καλὸν 129 φρενὶ θ ε ῖ α νοοῦνται.

θέλειν. Βλ. ἐθέλειν.

θελεμνός. Ἀτόφιος, firm/solid, Ἐμπεδοκλῆς 21.6 ἐκ δ' αἷης
προρέουσι θ ε λ ε μ ν ά τε καὶ στερεωπά.

θελημά (ἀντίθ. ἄφαρ). Θεληματικά/ἤρεμα, willingly/calmly,
Ἐμπεδοκλῆς 35.6 οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θ ε λ η μ ά συνιστάμεν' ἄλλο-
θεν ἄλλα.

θεμερῶπις. Μὲ σοβαρὴ ὄψη, of serious countenance, Ἐμπε-
δοκλῆς 122.2 Δῆρις θ' αἵματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θ ε μ ε ρ ῶ π ι ς.